

ကျေးဇူးရှင်

မဟာဓဉ်ဆရာတော်ဘုရား
ဟောကြားတော်မူအပ်သော

ဓမ္မဒေသနာဆောင်ပုဒ်များ

၁၃၁၈-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၈-ရက်နေ့မှ ခုတ်
တဝါတွင်းလုံး ဟောကြားသမျှ တရားတော်
တို့ကို
စုပေါင်း ဖုံးနှိပ်သည်။

မင်္ဂလာ အောင်မြင်
သာသနရိပ်သာ ရန်ကုန်မြို့။
၁-၁၂-၅၆

၁၂၂

၂

သပြေကန် ပုဇွန်တောင် ရွှေကျင်ကျောင်းတိုက်
သံဃာတော်များ ကိုယ်စားလှူဒါန်းသည့်။
ဘဒ္ဒန္တဝေမာစာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

၁၃.၁၁.၂၀၁၇

ကျေးဇူးရှင်

မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား

ဟောကြားတော်မူအပ်သော

ဓမ္မဒေသနာဆောင်ပုဒ်များ

၁၃၁၈-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၈-ရက် နေ့မှ စ၍

တဝါတွင်းလုံး ဟောကြားသမျှ တရားထော်

တို့ကို

စုပေါင်း ပုံနှိပ်သည်။

မင်္ဂလာဆောင်မြင့်

သာသနာရိယာ ရန်ကုန်မြို့။

၁-၁၂-၅၆

သုဓမ္မာစာပုံနှိပ်တိုက်။
၂၇၁၊ လမ်း ၄၀၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဓမ္မဒေသနာဆောင်ပုဒ်များ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သုတ္တနိပါတ် ပါရာယဏဝဂ် နိဒါန်း။

- ၁။ ။ မုဒ္ဒံ မုဒ္ဒါမိပါတဉ္စ၊ ဗါဝရီ ပရိပုစ္ဆတိ။
တံ ဗျာကရေဟိ ဘဂဝါ၊ ကင်္ခံ ဝိနယ နော ဣသေ။
ဦးခေါင်းဆိုတာ၊ ဘယ်အရာ၊
ခေါင်းပြတ်ထားက အဘယ်နည်း။
- ၁။ ။ အဝိဇ္ဇာ မုဒ္ဒါတိ ဇာနာဟိ၊
ဝိဇ္ဇာ မုဒ္ဒါမိပါတနိ။
သဒ္ဓါသတိ သမာဓိဟိ၊ ဆန္ဒ ဝိရိယေန သံယုတာ။
လေးပါးသစ္စာ၊ မထိတာ၊ အဝိဇ္ဇာ ဦးခေါင်းမှတ်။
သဒ္ဓါဆန္ဒ၊ ဝိရိယနှင့်၊ မှတ်ရသတိ၊ သမာဓိယှဉ်၊
ဉာဏ်သိမြင်၊ ဝင့်စဉ် ဦးခေါင်းပြတ်။

—
ပါရာယဏဝဂ်

၁-အဇိတသုတ်။

- ၂။ ။ ကေနဿ နိဂုတော လောကော၊
ဘယ်သင်းက ဖုံး၊ လောကလုံး၊ ဉာဏ်တုံး
ရသနည်း။

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

- ၂။ ။အဝိဇ္ဇာယ နိဂုတော လောကော၊
အဝိဇ္ဇာပုံး၊ လောကလုံး၊ ဉာဏ်တုံးရသတည်း။
- ၃။ ။ကေနဿု န ပကာသတိ။
ဘယံကြောင့် လူရှင်၊ မပေ ဂီထင်၊ ဂုဏ်အင်
ညံ့သနည်း။
- ၃။ ။ဝေဝိစ္ဆာ ပမာဒါန ပကာသတိ။
ဝန်တို-မေ့လျှင်၊ မပေ ဂီထင်၊ ဂုဏ်အင်ညံ့သတည်း။
- ၄။ ။ကိဿာဘိလေပနံ မြူသိ၊
မြောက် နှဲ စေးနှယ်၊ လောကဝယ်၊ ငြိတွယ်
ဘယ်သင်းနည်း။
- ၄။ ။ဇပ္ပါဘိလေပနံ မြူမိ၊
မြောက် နှဲ စေးနှယ်၊ လောကဝယ်၊ ငြိတွယ်
တဏှာတည်း။
- ၅။ ။ကိံသု တဿ မဟန္တယံ။
ကြောက်ဖွယ်ကောင်းစွာ၊ ဘေးကြီးမှာ၊ ဘယ်ဟာ
ခေါ်သနည်း။
- ၅။ ။ဒုက္ခ မဿ မဟန္တယံ။
ကြောက်ဖွယ်ကောင်းစွာ၊ ဘေးကြီးမှာ၊ မှတ်ပါ
ဆင်းရဲတည်း။

၁-အဇိတသုတ်

၅

၆။ ။သဝန္တိ သဗ္ဗမိ သောတာ၊
 သောတာနံ ကိံ နိဝါရဏံ။
 သောတာနံ သံဝရံ ဗြူဟိ၊ ကေန သောတာ ပိဓိယရေ။

နေရာတိုင်းတွင်၊ စီးသွင်သွင်၊ ရေလျှဉ်များလှသည်။
 ဘယ်ဖြင့် ဆီးတား၊ ရေလျှဉ်များ၊ ခေါင်းပါး
 ပါသနည်း။
 ဘယ်ဖြင့် ပိတ်လျှင်၊ ထိုရေလျှဉ်၊ အစဉ်ပြတ်သနည်း။

၆။ ။ယာနိ သောတာနိ လောကသ္မိံ၊
 သတိ သေတံ နိဝါရဏံ။
 သောတာနံ သံဝရံ ဗြူမိ၊ ပညာယေတေ ပိဓိယရေ။

ရေလျှဉ်တူစွာ၊ ကိလေသာ၊ လူ့ရွာစီးနေသည်။
 သတိဖြင့်တား၊ ရေလျှဉ်များ၊ ခေါင်းပါးလေတော့
 သည်။
 ဉာဏ်ဖြင့်ပိတ်လျှင်၊ ထိုရေလျှဉ်၊ အစဉ် ပြတ်တော့
 သည်။

၇။ ။ပညာ စေတ သတိစာပိ၊ နာမရူပဉ္စ မာရိသ။
 ဧတံ မေ ပုဋ္ဌော ပဗြူဟိ၊ ကတ္ထေတံ ဥပရုဇ္ဈတိ။

သတိ ပညာ၊ နာမ် ရုပ်မှာ၊ ရှိရာသေးသတည်း။
 သူတို့အားလုံး၊ အကုန်တုံး၊ ချုပ်ဆုံး ဘယ်မှာနည်း။

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

- ၇။ ။ယတ္ထ နာမဉ္စ ရူပဉ္စ၊ အသေသံ ဥပရုဇ္ဈတိ။
 ဝိညာဏဿ နိရောဓေန၊ ဧတ္ထေတံ ဥပရုဇ္ဈတိ။
 အကြင် နိဗ္ဗာန်၊ ရောက်ရိုးမှန်၊ ရုပ်နာမ်အကုန်ချုပ်။
 ကံ ဝိညာဏ်ထုံး၊ စုတိဆုံး၊ အားလုံး ထိုမှာချုပ်။
- ၈။ ။ယေ စ သင်္ခါတ ဓမ္မာသေ၊ ယေ စ သေခါ ပုထုဇ္ဈေ၊
 သေသံမေ၊ ပ၊ မာရိသ။
 ကျင့်ပြီး တဖြာ၊ ကျင့်ဆဲပင်၊ အရိယာ ၂ - မျိုးကွဲ။
 သူတို့စိတ်ထား၊ အကျင့်ကား၊ အလား ဘယ်သို့လဲ။
- ၉။ ။ကာမေသု နာဘိဂိဇ္ဈေယျ၊ မနဿ နာဝိလော သိယာ။
 ကုသလော သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊
 သတော ဘိက္ခု ပရိဗ္ဗဇေ။ ။
 ကာမဂုဏ်ထဲ၊ မတပ်စွဲ၊ စိတ်လဲ ကြည်လတ်
 ကျင့်ဆဲမှတ်။
 တရားတိုင်းတွင်၊ ဉာဏ်သက်ဝင်၊ ကျွမ်းကျင်
 သိတတ် ကျင့်ပြီးမှတ်။
 အမှတ်ရမှု၊ သတိပြု၊ ရှေးရှု သွားတတ် ၂ - ဦးလုံး
 မှတ်။

(၁၃၁၇-ခု၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်း ၈ - ရက်နေ့မှစ၍ ဟောသည်။)

၂-တိဿ မေတ္တေယျသုတ်

၇

သုတ္တနိပါတ် ပါရာယကဝဂ်

၂-တိဿ မေတ္တေယျသုတ်။

ကောဓ သန္တုဿိဘော လောကေ၊

ကဿ နော သန္တိ ဣဒ္ဓိတာ။

ကော ဥဘန္တ မညာယ၊ မဇ္ဈေ မဘိန္တာ န လိမ္မဘိ။

ဂံ ခြုံသိ မဟာ ပုရိသဘိ၊ ကောဓ သိဗ္ဗနိမဇ္ဈဂါ။

၁။ လှုပ်ရှားမရှိ၊ ရောင့်ရဲ၏၊ မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်နည်း။

၂။ အစွန်း ၂-သွယ်၊ အသွယ်လဲ သိ၊ မလူးငြိ၊
မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်နည်း။

၃။ ကျော်လွန် ချုပ်စပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၊ ခေတု အပ်
ဘယ်သူနည်း။

ကမေသု မြဟ္မစရိယဝါ၊ ဝိတတဏှော သဒါ သတော။

သင်္ခါယ နိဗ္ဗုတော ဘိက္ခု၊ တဿ နော သန္တိ ဣဒ္ဓိတာ။

၁။ ကာမ ပယ်ဖြတ်၊ အကျင့်ဖြတ်နှင့်၊ အမှတ်သတ်၊
အပြတ်ရှိလျက်၊ မြင်သိ ပြီးကာ၊ ကိလေသာ၊
တဏှာ ကင်းငြိမ်းလျှင်။

(တဏှာကင်း၊ ကိလေသာငြိမ်း-ဟု စပ်ယူ။)

မလှုပ်ရှားဘဲ၊ ကြံ့ခိုင်မြဲ၊ ရောင့်ရဲ ထာဝစဉ်။

၈

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

သော ဥဘန္တ မတိညာယ၊
 မဇ္ဈေ မန္တာ န လိမ္မတိ။
 တံ မြူမိ မဟာ ပုရိသောတိ၊
 သော ဣဓ သိဗ္ဗနိမဇ္ဈဂါ။

၂။ အစွန်း ၂-သွယ်၊ အလယ်လဲ သိ၊ မလူးငြိ၊
 ဤသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ပင်။

၃။ ကျော်လွန် ချက်စပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၊ ခေါ်အပ်
 ဤသူပင်။

(ဤ ဂါထာသည် အံ ၂-၃၄၉ ခုလဲ ရှိ၏။)

အစွန်း နှစ်သွယ် ဆောင်ပုဒ်များ။

၁။ ။ ဖဿနှင့် ဖဿ သမုဒယကို အစွန်း နှစ်သွယ်၊
 ဖဿ နိရောဓကို အလယ် ဟု ခေါ်သည်။

၂။ ။ တနည်း။ ။ အတိတ်နှင့် အနာဂတ်ကို အစွန်း
 နှစ်သွယ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို အလယ်ဟု ခေါ်သည်။

၃။ ။ တနည်း။ ။ သုခနှင့် ဒုက္ခကို အစွန်း နှစ်သွယ်၊
 ဥပေက္ခာကို အလယ် ဟု ခေါ်သည်။

၄။ ။ တနည်း။ ။ နာမ်နှင့် ရုပ်ကို အစွန်း နှစ်သွယ်၊
 ဝိညာဏ်ကို အလယ် ဟု ခေါ်သည်။

၂-တိဿ မေတ္တေယျသုတ်

၉

၅။ ။တနုဉ်း။ ။အတွင်းနှင့် အပြင် အာယတနကို အစွန်း နှစ်သွယ်၊ ဝိညာဏ်ကို အလယ် ဟု ခေါ်သည်။

၆။ ။တနုဉ်း။ ။သက္ကာယနှင့် သက္ကာယသမုဒယကို အစွန်း နှစ်သွယ်၊ သက္ကာယ နိရောဓကို အလယ် ဟု ခေါ်သည်။

ဤ (၆) နည်းတို့တွင် ပဌမနည်း၌ အံ အဋ္ဌကထာတွင် ဖဿ အရ ယခု ဘဝခန္ဓာကို ကောက်၏။ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း၊ ပ။ သိတိုင်း ၆-စွဲရ၌ ထင်ရှားသော ဖဿနှင့် တကွ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို ယူလေ။

ဖဿ သမုဒယ၏ အရ ယခုဘဝ ပြုသည့် ကမ္မ ဖဿ ကြောင့်၊ ဖြစ်မည့် အနာဂါမ် ဘဝ ခန္ဓာကို ကောက်၏။ ယခု မြင်ခိုက် စသည်၌ မရှုမိလျှင် အကြောင်း ညီညွတ်သော အခါ ကံမြောက်၍ ထိုကံက အနာဂတ် ဘဝကို ဖြစ်စေ၏။ သို့ ဖြစ်စေရာ၌ တဏှာရှိမှ ဖြစ်စေနိုင်သဖြင့် တဏှာက ဆက် စပ် ပေးသည်မည်၏။ ရှုမိလျှင်ကား ထိုချုပ်စပ်မှု တဏှာ မျက်လေ၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အံ အဋ္ဌကထာကိုလဲ ကြည့်၍ သင့်သလို ဖွင့်ပြရာ၏။

(၁၃၁၇-ခု၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ ဟောသည်။)

၁၀

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

သုတ္တနိပါတ် ပါရာယဏဝဂ်

၃-ပုဏ္ဏကသုတ်။

ကိနိဿိတာ ဣသယော မနုဇာ၊
ခတ္တိယာ ဗြဟ္မဏာ ဒေဝတာနံ။
ယညမကပ္ပယိသု ပုထူဓ လောကေ။

၁။ ။ရသေ့ လူသား၊ မင်းသိုဏ္ဍားတို့၊ နတ်များ
ပူဇော်ကြသည်မှာ။
ဘာကို မြှော်လို့၊ ထိုသူတို့၊ ထိုသို့ ပြုကြပါ
သနည်း။

ယေ ကေစိမေ ဣသယော မနုဇာ၊
ခတ္တိယာ ဗြဟ္မဏာ ဒေဝတာနံ။
ယညမကပ္ပယိသု ပုထူဓ လောကေ။
အာသိသမာနာ ပုဏ္ဏက ဣတ္ထတ္တံ၊
ဇရိသိတာ ယညမကပ္ပယိသု။

၁။ ။ဤ အဖြစ်မျိုး၊ ကောင်းစားဖို့၊ မြှော်ကိုး
ပူဇော်ကြရာသည်။
အို၊ နာ၊ သေမင်း၊ ပိုင်နက်တွင်း၊ ချင်းနင်း
မြို့လျက် ရှိကြသည်။

(ယေကေစိမေ....ခတ္တိယာ....ယညမ....)
ကမ္ဘီသု တေ ဘဂဝါ ယညပထေ အပ္ပမတ္တာ၊
အတာရု ဇာတိဉ္စ ဇရဉ္စ မာရိသ။

၂။ ။ သို့ပူဇော်နေ၊ ထိုသူတွေ၊ အို၊ သေကျော်လွန်
ပါ၏လော။

(မိမိတို့၏ ဘာသာတရားနှင့် အညီ ကျင့်သည့်ကို
ယညပထေ အပ္ပတ္တောဟု ဆိုသည်။)

အာသီသန္တိ ထောမယန္တိ အဘိဇ္ဇေန္တိ ဇုဟန္တိ၊
ကာမာဘိဇ္ဇေန္တိ ပဋိစ္စ လာဘံ၊

တေ ယာဇယောဂါ ဘဝရာဂရတ္တာ၊
နာတရိသု ဇာတိ ဇာရန္တိ မြူဒိ။

၂။ ။ လိုလားတောင့်တ၊ ချီးမွမ်းကြလျက်၊
ဘဝတွယ်ကာ၊ ပူဇော်ရှာလည်း၊
အို၊ နာ၊ သေရေး၊ မလွတ်သေး၊
ရန်ဘေး မကင်းသည်သာတည်း။

တေ စေ နာတရိသု ယာဇယောဂါ၊
ယညေဟိ ဇာတိဉ္စ ဇရဉ္စ မာရိသ။
အထ ကောစရဟိ ဒေဝ မနုဿ လောကေ၊
အတာရိ ဇာတိဉ္စ ဇရဉ္စ မာရိသ။

၃။ ။ သို့ဖြစ်ပါမူ၊ ဘယ်လိုလူမှ၊ အို၊ သေက
လုံးဝလွတ်မြောက်ပါသနည်း။

သင်္ခါယ လောကေ ပရောပရာနိ၊
ယသိဉ္စိတံ နတ္ထိ ကုဟိန္တိ လောကေ။

၁၂

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

သန္တော ဝိဂ္ဂမော အနိဿော နိရာသော၊
အတာရိ သော ဇာတိ ဇရန္တိ မြူဒိ။

၃။ ။တွင်းပြင် နှစ်ပါး၊ သိသူအား၊ လှုပ်ရှား
ဘယ်မျှ မရှိပြီ။

မီးငြိမ်းစမြဲ၊ မီးခိုးစ၊ ဆင်းရဲ ကိလေ မရှိပြီ။
အာသာကင်းပ၊ ထိုသူမှ၊ လုံးဝ အို၊ သေ
လွတ်မြောက်သည်။



အတွင်း အပြင် ဆောင်ပုဒ်များ။

၁။ ။မိမိကိုယ်ကို အတွင်း၊ သူတပါးကိုယ်ကို အပြင်ဟု
ခေါ်သည်။

၂။ ။တနည်း။ ။မိမိ၏ ရုပ် ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ
ပိညာဏ်ကိုအတွင်း၊ သူတပါး၏ ရုပ် ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ
ပိညာဏ်ကို အပြင်ဟု ခေါ်သည်။

၃။ ။တနည်း။ ။မိမိ၏ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်
စိတ်ကို အတွင်း၊ သူတပါး၏ မျက်စိ.....အပြင်ဟု ခေါ်
သည်။

၄။ ။တနည်း။ ။လူ့ လောက ကို အတွင်း၊ နတ်
လောကကို အပြင်ဟု ခေါ်သည်။

၄-မေတ္တဂူသုတ်

၁၃

၅။ ၊ဘနုဉ်း။ ၊ကာမ လောကကို အတွင်း၊ ရူပ အရူပ လောကကို အပြင်ဟု ခေါ်သည်။

၆။ ၊ဘနုဉ်း။ ၊ကာမ ရူပ လောကကို အတွင်း၊ အရူပ လောကကို အပြင်ဟု ခေါ်သည်။

(၁၃၁၇-၃၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ၈-ရက်နေ့ ဟောသည်။)

—

သုတ္တနိပါတ် ပါရာယနဝဂ်

၄-မေတ္တဂူသုတ်။

ကုဇတာ နု ဒုက္ခာ သမုဒါဂတာ ဣဓေ၊
ယေ ကေစိ လောကသ္မိ မနေက ရူပါ။

၁။ ဆင်းရဲများစွာ၊ လောကမှာ၊
ဖြစ်လာ ဘယ်ကြောင်းကြောင့်ပါနည်း။

ဥပဓိဒါနာ ပဘဝန္တိ ဒုက္ခာ။
ယေ ကေစိ လောကသ္မိ မနေက ရူပါ။

၁။ ဆင်းရဲ များစွာ၊ လောကမှာ၊
ဖြစ်လာ ဥပဓိကြောင့်ပေတည်း။

တဏှာ၊ ဒိ၊ ကိ၊ ကံ၊ ဒုက္ခရိန္နံ၊ ဟာ၊ ဝိ၊ ဇာတ်၊
အာ၊ ဝိညာဏာ၊ (၁၀)ဖြာ ဥပမိ။

(မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ အယူ ဝါဒ ဆိုင်ရာ ဘာသာရေး ကျင့်ဝတ်
များကို ကျင့်၍ ဆင်းရဲရသည်မှာ ဒိဋ္ဌိကြောင့်၊ ရာဂ စသည်
နှိပ်စက်၍ ဆင်းရဲရသည်မှာ ကိလေသာကြောင့်၊ မသင့်
သော အစာကိုစားမိ၍ ဆင်းရဲရသည်မှာ အာဟာရကြောင့်၊
စိတ်ဆိုး၍ ဆင်းရဲရသည်မှာ ပဋိဿကြောင့်၊ ဇာတ် ၄-ပါး
ဖောက်ပြန်၍ များနာရသည်မှာ ဥပါဒိန္န ဇာတ် ၄-ပါး
ကြောင့်၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဆင်းရဲ ဖြစ်ပုံကို သိအပ်၏။
တဏှာ ကံ ဒုက္ခရိတ် အာယတန ဝိညာဏ်တို့ကြောင့် ဆင်းရဲ
ဖြစ်ပုံမှာ ထင်ရှား၏။)

ယော ဝေ အဝိဒ္ဓါ ဥပမိ° ကရောတိ၊

ပုနပ္ပုနံ ဒုက္ခ မုပေတိ မန္တော။

တသ္မာ ပဇာနံ ဥပမိ° န ကယိရာ၊

ဒုက္ခဿ ဇာတိပ္ပဘဝါနုပဿီ။ ။

၂။ ဤကြောင်းမသိ၊ ဥပမိ၊ ပြုမိလေသူမှာ။

ထပ်တလဲလဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၊ တွေ့မြဲ တွေ့ရရှာ။

ဤကြောင်းမြင်သိ၊ ပညာရှိ၊ ဥပမိ မပြုရာ။

ကသံ နု ဇီရာ ဝိတရန္တိ ဩဃံ၊
 ဇာတ်° ဇရံ သောက ပရိဒ္ဓာဉ္ဇ။
 တံ ခေ မုနိ သာဓု ဝိယာကရောဟိ၊
 တဿ ဟိ ဘေ ဝိဒိဘော သေ ခေဒ္ဓာ။ ။

၃။ အဘယံသို့လျှင်၊ ပညာရှင်၊
 ရေလျှင် ကျော်လွန်ပါသနည်း၊
 ဖြစ်၊ အို၊ ပူဆိုး၊ ငိုကြွေးဘို့၊
 ဘယံသို့ ကျော်လွန်ပါသနည်း။
 ကိတ္တယိဿာမိ တေ ခမ္မံ၊ ဒိဋ္ဌေ ခမ္မေ အနိတိဟံ။
 ယံ ဝိဒိက္ခာ သဘော စရံ၊ တရေ လောကေ ဝိသတ္တိကံ။ ။

၃။ မှတ်ပြု ကျင့်ငြား၊ ကြင်တရား၊
 သိသွား လေသူမှာ၊
 လောကငြိစွဲ၊ ကျော်လွန်မြဲ၊ ထိုဘဲ တရားပါ၊
 ယံ ကိပ္ပိ သမ္ပဇာနာသိ၊
 ဥဒ္ဓံ အဓော တိရိယဉ္ဇာပိ မဇ္ဈေ။
 ဧတေသု နန္ဒိန္ဒ နိဝေသနဉ္ဇ၊
 ပနုဇ္ဇေ ဝိညာဏံ န တိဋ္ဌေ။ ။

၄။ ထက်အောက် အလယ်၊ သိရာဝယ်၊ စွန့်ပယ်
 ပျော်မွေ့တာ၊
 နေမှုလဲပယ်၊ ဝိညာဏ်ပယ်၊ ဖြစ်ဝယ်မတည်ရာ။

၁၆

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

ဧဝံဝိဟာရီ သတော အပ္ပမတ္တော၊
 ဘိက္ခု စရံ ဟိတွာ မမာယိတာနိ။
 ဇာတိံ ဇရံ သောက ပရိဒ္ဒဝဉ္စ၊
 ဣဓေဝ ဝိဒ္ဓါ ပဇဟေယျ ဒုက္ခံ။ ။

၅။ သို့ နေသူအား၊ ဆင်းရဲများ၊
 လွန်သွားတော့သည်သာ။
 (ဤဂါထာ၌ တိုစေရန် ဆောင်ပုဒ် ချုံးထားသည်။)

(ဘု ၁၇-ခု၊ ပြာသိုလပြည့်မှာစ၍၊ တန်ခူးလပြည့်မှာအဆုံးသတ်သည်။)



သုတ္တနိပါတ် ပါရာယကဝဂ်

၅-ဇောတကသုတ်။

ပုစ္ဆာမိ တံ ဘဂဝါ မြူဟိ မေတံ၊
 ဝါစာဘိကင်္ခါမိ မဟေသိ ဘုယျံ။

၁။ ။ ငြိမ်းရေးလျှောက်ထား၊ ကျွန်ုပ်အား၊
 ဟောကြားတော်မူပါ။

တဝ သုတွာန နိဋ္ဌေဝံ၊ သိက္ခေ နိဗ္ဗာန မတ္တနော။ ။

၂။ ။ အရှင်မြန်သံ၊ မှတ်နာခံ၊ ငြိမ်းရန် ကျင့်လိုပါ။

၅-ခေတ္တကသုတ်

၁၇

တေန ဟာဘဉ္စ ကရောဟိ၊ ဣဓေဝ နိပကော သတော။

ဣတော သုတ္တာန နိဋ္ဌေါသံ၊ သိက္ခေ နိဇ္ဇာန မတ္တနော။ ။

၃။ ။သို့ဖြစ်ပါက၊ခေတ္တက၊သို့လပြုလေလော့။

၄။ ။ရင့်ကျက်ပညာ၊ အမှတ်ရကာ၊

ဒိဗ္ဗာ ကျင့်ပေတော့။

ပဿာမဟံ ဒေဝ မနုဿ လောကေ၊

အနိဇ္ဈနံ မြာဟ္မဏ မိရိယမာနံ။

၅။ ။မကောင်းမှုရှင်း၊ ကြောင့်ကြောင်း၊

နတ်မင်း လူကွင် တွေရပေ။

တံတံနမဿာဒိ သမန္တစက္ခု၊ပမုဉ္ဇ မံ သက္ကကထံကထာဟိ။ ။

၆။ ။ရှိခိုး ဝင်တွင်း၊ ကွန့်ပ်အား၊

ယုံမှားတွေမှ လွတ်ပါစေ။

နာဟံ သဟိဿာဒိ ပမောစနာယ၊

ကထံကထိံ ခေတ္တက ကဉ္စိ လောကေ။

၇။ ။ဝေဘန်ယုံမှား၊ နေသူအား၊ ငါကား(ဆုရား)

မကယ်ဘင်နိုင်ပြီ။

ဓမ္မဉ္စ တုဝံ သေဉ္စ အဘိဇာနမာနော၊

ဧဝံ တုဝံ ဩဃဒိမံ တရေသိ။ ။

၈။ ။တရား သိလျှင်၊ ကိုယ် တိုင် ပင်၊

ရေလျှင် ကျော်လွန် သွားနိုင်သည်။

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

အနုသာသ မြဟေ့ ကရုဏာယမာနော၊
ဝိဝေက ဓမ္မံ ယမဟံ ဝိဇဉံ။

၆။ ။ဆိတ်ငြိမ် တရား၊ ဟောညွှန်ကြား
သနား မစ စေလိုသည်။

ယထာဟံ အာကာသောဝ အဗျာပဇ္ဇမာနော။

၁၀။ ။ဟင်းလင်း ပမာ၊ ထိ၊ဋြိ၊ကွား
မှီရာ ကင်းလိုလှပါပြီ။

ဣဓေဝ သန္တော အသိတော စရေယျံ။ ။

၁၁။ ။ကိလေ ကင်း ကွာ၊ ငြိမ်းအေး စွာ
ဒိဗ္ဗာ နေထို ပါတော့သည်။

ကိတ္တယိဿာမိ တေ ဓမ္မံ၊ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ အနိတိဟံ။

ယံ ဝိဒိတွာ သတော စရံ၊ တရေ လောကေ ဝိသတ္တိကံ။ ။

၁၂။ ။မှတ် ပြု ကျင့် ငြား၊ ကြင် တ ရား၊
သိသွားလေသူမှာ။

၁၃။ ။လောကငြိစွဲ၊ ကျော်လွန်မြဲ၊
ထိုဘဲ ငြိမ်းအေးရာ။

ယံ ကိဉ္စိ သမ္ပဇာနာသိ၊ ဥဒ္ဓံ အဓော တိရိယဉ္ဇာပိ မဇ္ဈေ။

၁၄။ ။ထက် အောက် အလယ်၊ သိရာဝယ်၊
ငြိဘွယ်ရာချည်းသာ။

၅-ဓောတကသုတ်

၁၉

ဧတံ ဝိဒိတွာ သင်္ဂါတိ လောကေ၊ ဘဝါ ဘဝါယမာကာသိ
တဏှံ။

၁၅။ ၊သို့ သိမြင်လျက်၊ ဖြစ်ရေးတွက်၊
တပ်မက်မပြုရာ။



ထက် အောက် အလယ် သရုပ်။

၁။ ၊အနာဂတ်ကို အထက်၊ အတိတ်ကို အောက်၊
ပစ္စုပ္ပန်ကို အလယ်ဟု ခေါ်သည်။

၂။ ၊တနည်း။ ၊နတ်၊အပါယ်၊ လူလောက။

၃။ ၊တနည်း။ ၊ဘုသိုလ် အကုသိုလ်၊ အဗျာကတ။

၄။ ၊တနည်း။ ၊အရူပ၊ ကာမ၊ ရူပဓာတ်။

၅။ ၊တနည်း။ ၊သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာတို့ကို အစဉ်
အတိုင်း ထက် အောက် အလယ်
ခေါ်သည်။

(တနည်း ဂှိသေး၏၊ အသိခက်သည်။)

(၁၃၁၈-ခု၊ တန်ခူးလဆုတ် ၈-ရက်နေ့မှ စ၍ ဟောသည်။)

သုတ္တန် ဝါတ် ဝါရာယဏ ဝဂ်

၆--ဥပသီဝ သုတ်။

၁။ ။ကော အဟံ သက္က မဟန္တမောဃံ၊
 အနိဿိတော နော ဝိသဟာမိ တာရိတုံ။
 အာရမ္မဏံ ဗြဟ္မိ သမန္တစက္ခု၊
 ယံ နိဿိတော ဩဃမိမံ တရေယျံ။
 အဋ္ဌိချည်းနှိုး၊ တကိုယ်တည်း၊
 ရေစီးမကူးမြောက်နိုင်ပါ၊
 ရေလျှဉ် အပေါင်း၊ လွန်နိုင်ကြောင်း၊
 ဖြိုကောင်း ညွှန်ကြားတော်မူပ ။

၂။ ။အာကိဉ္ဇညံ ပေက္ခမာနော သတိမာ၊
 နတ္ထိတိ နိဿယ တရဿု ဩဃံ။
 ကာမေ ပဟာယ ဝိရတော ကထာဟိ၊
 တဏှာက္ခယံ နတ္တမဟာ ဘိပဿ။
 အာကိဉ္ဇညာ၊ သင့်ရှိတာ၊
 ဖြိုကာရှု၍ ကူးလေလော့၊
 ဝိပဿနာဆိုတာ မိမိ၌ရှိသော တရားကိုရှုရသည်။
 ထိုသဘောကိုပြသည်။
 ကာမပယ်လှန်၊ မဝေဘန်၊
 နိဗ္ဗာန်ညဉ့်နေ့ ရှုလေလော့။

(ရှုတိုင်းရှုတိုင်း တဒင်္ဂအားဖြင့်တဏှာကုန်ရာဒတင်္ဂ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏။
 အရိယမဂ်ဖိုလ် ခဏ၌ အစွန္တ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏။ ထို၂မျိုးလုံး ရောက်၍
 ရှုပုံကိုဆိုသည်။)

၆-ဥပသီဝသုတ်

၂၁

၃။ ။သဗ္ဗေသု ကာမေသု ယော ဝိတရာဂေါ၊
 အာကိဉ္ဇညံ နိဿိတော ဟိတွာ မညံ။
 သညာဝိမောက္ခ ပရမေမိမုတ္တော၊
 တိဋ္ဌေ နုဿော တတ္ထ အနာနုယာယီ။

သဗ္ဗေသု.....
 အာကိဉ္ဇညံ.....
 သညာဝိ.....
 တိဋ္ဌေယျသော တတ္ထ အာနုယာယီ။

၄။ ။တိဋ္ဌေ စေသော တတ္ထ အနာနုယာယီ၊
 ပူဂဗ္ဗိ ဝဿာန သမန္တ စက္ခု။
 တတ္ထေဝသော သီတိသိယာ ဝိမုတ္တော၊
 စဝေထ ဝိညာဏံ တထာဝိဓဿ။

အာကိဉ္ဇညာ၊ ထိုဘုံမှာ၊
 ရှည်စွာတည်ခဲ့သော်။
 လွတ်မြောက်ပြီးလျှင်၊ ထိုမှာပင်၊
 အစဉ် ငြိမ်းအေး ရာသလော။
 သို့မဟုတ်ချေ၊ ဝိညာဏ်ကြော၊
 စုတေရပါသေးသလော။

၂၂

ဓမ္မဒေသနာဆောင်ပုဒ်များ

၅။ ။အစွို ယထာ ဝါတဝေဂေန ခိတ္တာ၊
 အတ္ထံ ပလေတိ န ဥပေတိ သင်္ခံ။
 ဧဝံ မုနိ နာမကာယာ ဝိမုတ္တော၊
 အတ္ထံ ပလေတိ န ဥပေတိ သင်္ခံ။

လေဖြင့်လွင့်ပျောက်၊ ဆိပ်းတောက်၊
 ဘယ်ရောက် မဆိုသာ။
 နာမ်အပေါင်းမှ၊ လွတ်မြောက်ကာ၊
 ချုပ်ချနည်းတူသာ။

၆။ ။အတ္တင်္ဂတော သော ဥဒဝါ သော နတ္ထိ၊
 ဥဒါဟုဝေ သဿတိယာ အရောဂေါ။
 တံ မေ မုနိ သာဓု ဝိယာကရောဟိ၊
 တထာ ဟိတေ ဝိဒိတော ဒေဓ ဓမ္မော။

ချုပ်ပျောက်လေကာ၊ ထိုအတ္တ၊
 လုံးဝ မရှိတော့ပြီလော။
 သို့မဟုတ်လျှင်၊ ရှိမြဲပင်၊
 အစဉ်ရှိ၍ နေသလော။

၇။ ။အတ္တင်္ဂတဿ န ပမာဏ မတ္ထိ၊
 ယေ န နံ ဝဇ္ဇိ၊ တံ တဿ နတ္ထိ။
 သဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု သမူဟတေသု၊
 သမူဟတာ ဝါဒပထာပိ သဗ္ဗေ။

၇-နန္ဒသုတ်

၂၃

ဘိုင်းဆိုတွယ်ရာ၊ ချုပ်သူမှာ၊

ခန္ဓာကိလေ မရှိပြီ။

(တိုင်းစရာ ခန္ဓာလဲ မရှိ၊ ဆိုစရာ ကိလေသာလဲ မရှိ ဟု။)

လုံးစုံ ဓမ္မ၊ ပယ်ပြီးက၊

လုံးဝဆိုတွယ် မရှိပြီ။

(၁၃၁၈-ခု၊ ကဆုန်လဆုတ် ၈-ရက်မှ စ၍ ဟောသည်။)



သုတ္တံ နိပါတ် ပါရာယက ဝဂ်

၇-- နန္ဒသုတ်။

အ "သန္တိမ လောကေ မုနယော၊

ဇနာ ဝဒန္တိ တယိဒံ ကထံသု။

ဥာဏူပ ပန္နံ မုနိနော ဝဒန္တိ။

ဥဒါဟု ဝေ ဇီဝိတေ နုပပန္နံ။

မုနိခေါဆို၊ များထိုထို၊

ဘယ်လို ခွဲခြားရမည်နည်း။

ဈာန်ဥာဏ်ရှိနှင့်၊ ပြီးမြဲကျင့်၊

ဆိုသင့် မုနိ မည်သူနည်း။

၂။ ။န ဒိဋ္ဌိယာ န သုတိယာ န ဥာဏေန၊
 မုနိဓ နန္တ ကုသလာ ဝဒန္တိ။
 ဝိသေနိ ကတွာ အနိဿာ နိရာသာ၊
 စရန္တိ ယေ တေ မုနယောတိ ဗြူမိ။ ။

ကျွမ်းကျင်သူများ၊ အလိုအားဖြင့်၊
 မြင်ကြားသန့်သိ၊ ဈာန်ဉာဏ်ရှိ၊
 မုနိ မဆိုအပ်သေးပေ။
 မာဂ်စစ်ပယ်ခွင်း၊ ဆင်းရဲကင်း၍၊
 ဖြော်ခြင်းအာသာ ပြတ်သူသာ၊
 မှန်စွာ မုနိ ဆိုအပ်ပေ။

၃။ ။ဇယ ကေစိ မေ သမဏ ဗြာဟ္မဏ သေ။
 ဒိဋ္ဌဿုတေ နာပိ ဝဒန္တိ သုဒ္ဓိ။
 သီလဗ္ဗတေ နာပိ ဝဒန္တိ သုဒ္ဓိ။
 အနေက ရူပေန ဝဒန္တိ သုဒ္ဓိ။
 ကစ္ဆိဿု တေ တတ္ထ ယတာ စရန္တော၊
 အတာရု ဇာတိဉ္စ ဇရဉ္စ မာရိသ။ ။

ယေကေစိ.....

ဒိဋ္ဌ.....

သီလ.....

အနေက.....

ကိဉ္စပိတေ တတ္ထ ယတာ စရန္တော၊
 နာတရိံသု ဇာတိ ဇရန္တိ ဗြူမိ။

၄။ ။ယေ ကေဝိ မေ သမဏာ မြာဟူဏာ သေ၊ ပ။
 အနေက ရူပေန ဝဒန္တိ သုဒ္ဓိံ။
 တေ စေ မုနံ မြုသိ အနောသတိဏ္ဏေ။
 အထ ကောစ ရဟိ ဒေဝ မနုဿ လောကေ၊
 အတာရိ ဇာတိဉ္စ ဇရဉ္စ မာရိသ။ ။

သီလဗ္ဗတ၊ မြင်ကြားမှုဖြင့်၊
 ဒုက္ခစင်ကြယ်၊ ဖြစ်နိုင်ဘွယ်၊
 တကယ်မရှိသော်၊
 ဘယ်လိုလူမှ၊ ဖြစ်အိုက၊
 လုံးဝ လွန်မြောက်ပါသနည်း။

၅။ ။ယေ သီဓ ဒိဋ္ဌံ ဝ သုတံ မုတံ ဝ၊
 သီလဗ္ဗ တံ ဝါပိ ပဟာယ သဗ္ဗံ။
 အနေက ရူပမ္ပိ ပဟာယ သဗ္ဗံ၊
 တဏှံ ပရိညာယ အနာသဝါ သေ၊
 တေ ဝေ နရာ ဩသတိဏ္ဏာ တိ မြုမိ။
 မြင် ကြား မုတာ၊ မင်္ဂလာ၊
 ပယ်ခွာ သီလဗ္ဗတ။
 ပိုင်းခြား၊ တဏှာ၊ အာသဝေါက္ခာ၊
 လေးဖြာဩဃ လွန်မြောက်ရ။

ဤသုတ်၌ တဏှံ ပရိညာယ-ဖြင့် တဏှာကို၎င်း၊ ထိုတဏှာ၏ အာရုံ
 မြင်သော မြင်မှု ကြားမှု စသည်ကို၎င်း၊ ပရိညာ ၃-ပါးဖြင့် သိရန်
 ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်ကို ပြသည်။

(၁၃၁၈-ခု၊ နယုန်လဆန်း ၈-ရက်နေ့ ဟောသည်။)

၂၆

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

သုတ္တနိပါတ် ပါရာယန ဝဂ်

ဂ-- ဟေမကသုတ်။

၁။ ။ ယေ မေ ပုဗ္ဗေ ဝိယာကံသု၊
 ဟုရံ ဂေါတမ သာသနာ။
 ဣစ္စာသိ ဣတိ ဘဝိဿတိ၊
 သဗ္ဗံ တံ ဣတိဟိတိဟံ။
 သဗ္ဗံတံ တက္ကဝဇ္ဇနံ၊ နာဟံ တတ္ထ အဘိရမိ။ ။

ဘုရားဆုံးမ၊ အပြင်မှ၊
 ရှေးက ဟောကြတာ။

ဖြစ်ခဲ့ပြီ တဲ့၊ ဖြစ်မည် တဲ့၊
 သတဲ့ နှင့်ချည်းသာ။

(ပစ္စုပ္ပန်နှင့် မျက်မှောက် ကိုယ်တွေ့ကိုကား မဟောကြ၊
 ဆိုလို၏။)

ကြံဆ တိုးပွား၊ ထိုတရား၊
 ကျွန်ကား မကြိုက်ပါ။

၂။ ။ တုဉ္ဇ မေ ဓမ္မ မက္ခာဟိ၊
 တဏှာ နိဗ္ဗာတ နံ မုနိ။
 ယံ ဝိဒိတွာ သတော စရံ၊
 တရေ ဇလောကေ ဝိသတ္တိကံ။ ။

တဏှာပယ်ရှား၊ မြတ်တရား၊ ဟောကြားညွှန်ပြပါ။
 မှတ်ပြုကျင့်ငြား၊ ကြင်တရား၊ ထင်ရှားသိသူမှာ၊
 လောကငြိစွဲ၊ ကျော်လွန်မြဲ၊ ထိုဘဲ ဟောပြပါ။

၃။ ။ဣဓ ဗိဠ သုတ မုတ ဝိညာတေသု၊
 ဝိယ ရူပေသု ဟေမက။
 ဆန္ဒ ရာဂ ဝိနော ဒနံ၊
 နိဗ္ဗာန ပဒမစ္စုတံ။ ။

မြင်ကြား ရောက်တယ်၊ ဆီတာရယ်၊
 ချစ်ဖွယ် လေးမျိုးမှာ။
 လိုလား နှစ်ခြိုက်၊ ပယ်ချောက်လိုက်၊
 အမြိုက် နိဗ္ဗာန်ပါ။

၄။ ။ဧတ ဒညာယ ယေ သတာ၊
 ဗိဠ ဓမ္မာဘိနိဇ္ဈတာ။
 ဥပသန္တာ စ တေ သဒါ၊
 တိဏ္ဏာ လောကေ ဝိသတ္တိကံ။ ။

နိဗ္ဗာန်သိရွှေ၊ တရားတွေ၊
 မှတ်လေ့ရှိသူမှာ။
 ငြိမ်းအေးအမြဲ၊ လောကထဲ၊
 ငြိစွဲလွန်မြောက်ပါ။

(မာလုကျပုတ္တသုတ်မှ ဂါထာများ ဆောင်ပုဒ်များနှင့် တွဲ၍
 ဟောရာ၏။)

(၁၃၁၈-ခု ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ဟောသည်။)

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

သုတ္တနိပါတ် ပါရာယနဝဂ်

၉-တောဒေယျသုတ်။

၁။ ။ယသ္မိံကာမာ န ဝသန္တိ၊ တဏှာ ယဿ န ဝိဇ္ဇတိ။
ကထံကထာ စ ယော တိဇ္ဈော၊
ဝိမောက္ခော တဿ ကိဒိသော။

ယုံမှားလွန်ကာ၊ ကာမက္ခော၊ တဏှာမရှိပြီ။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ လွတ်မှုကား၊ အလားဘယ်သို့နည်း။

၂။ ။ယသ္မိံကာမာ န ဝသန္တိ၊ တဏှာ ယဿ န ဝိဇ္ဇတိ။
ကထံကထာ စ ယော တိဇ္ဈော၊
ဝိမောက္ခော တဿ နာပရော။ ။

ယုံမှားလွန်ကာ၊ ကာမက္ခော၊ တဏှာမရှိပြီ။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ လွတ်မှုကား၊ တခြားမရှိပြီ။

၃။ ။နိရာသသော သော ဥဒ အာသသာနေ၊
ပညာဏဝါ သော ဥဒ ပညကပ္ပိ။
မုနိ အဟံ သက္က ယထာ ဝိဇ္ဇညံ၊
တံ မေ ဝိယာ စိက္ခ သမန္တ စက္ခ။ ။

အာသာရှိလား၊ ကင်းသူလား၊
သူကား အဘယ်နည်း။
ကြံတွေးသူလား၊ ဉာဏ်ရှင်လား၊
သူကား အဘယ်နည်း။
မုနိ အမှန်၊ ဟောကြားရန်၊
တောင်းပန်ပါသတည်း။

၄။ "နိရုဿသော သော န စ အာသသာနော၊
 ပညာဏဝါ သော န စ ပညကပ္ပိ၊
 ဧဝံ ဟိ တောဒေယျ မုနိံ ဝိဇာန၊
 အကိဉ္ဇနံ ကာမ ဘဝေ အသတ္တံ။ ။

ကြိဆတွေးထိ၊ အာသာရှိ၊ မုနိ သူမမည်၊
 အာသာကင်းပ၊ ဉာဏ်ရှင်မှ၊ မချ မုနိမည်၊
 မုနိမှန်က၊ ကိဉ္ဇန၊ ကြောင့်ကြ မရှိပြီ၊
 ကာမဂုဏ်ထဲ၊ ဘဝထဲ၊ ပြိစွဲ မရှိပြီ၊

မုနိ ၆-ပါး သရုပ်။

- ၁။ သစ္စာ ၄-ပါး ကို သိမြင်သော လူဝတ်ကြောင်
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို အဂါရမုနိ ခေါ်သည်။
- ၂။ သစ္စာ ၄-ပါးကို သိမြင်သော ရှင်၊ ရဟန်း၊ အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို အနဂါရမုနိ ခေါ်သည်။
- ၃။ ရဟန္တာ မဖြစ်သေးသော ကျင့်ဆဲ အရိယာ
 ၇-ပါးကို သေက္ခမုနိ ခေါ်သည်။
- ၄။ ကျင့်ခြင်း ကိစ္စ ပြီးပြီးသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို
 အသေက္ခမုနိ ခေါ်သည်။
- ၅။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ပစ္စေကမုနိ ခေါ်သည်။
- ၆။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဖြတ်စွာ ဘုရားကို မုနိ မုနိ ဟု ခေါ်
 သည်။

ဤသုတ်၌ ဥက္ကဋ္ဌ နည်းအားဖြင့် အသေကွမုနီကို တိုက်
ရိုက် ပြထားသော်လည်း၊ သောတာပန် သေကွမုနီမှ စ၍
ထိုက်သည်အားလျော်စွာ အာသာ လျော့ပါး ကင်းငြိမ်းပုံ၊
သစ္စာ ၄-ပါးကို ကိုယ်တိုင် တွေ့သိသော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံပုံ
စသည်ကို ရှင်းလင်း ဖော်ပြရာ၏။ ။ ။ နန္ဒသုတ်၌လည်း
ဤ သေကွ ၆-ပါးကို ထုတ်ပြသင့်၏။

(၁၃၁၈-ခု၊ ဝါဆိုလဆုတ် ၈-ရက်နေ့ ဟောသည်။)

သုတ္တံ နိပါတ် ပါရာ ယက ဝဂ်

၁၀--ကပ္ပ သုတ်။

၁။ ။မဇ္ဈေ သရသ္မိံ တိဋ္ဌတံ၊
ဩဇေ ဇာတေ မဟန္တယေ။
ဇရာမိစ္စုပရေတာနံ၊
ဒိပံ ပ ဗြူဟိ မာရိသ။ ။
ရေလျဉ်ကြောက်ဖွယ်၊ သမုဒ္ဒိဝယ်၊
ရေလယ်ကျော၌ မျောကြရှာ။
အို၊သေ လွှမ်းမိုး၊ လူသုံးမျိုး၊
ခိုကိုးဘို့ရာ ဟောပြပါ။
တူဇူ မေ ဒိပ ကွေဟိ၊
ယထယိ ဒံ နာပရံ သိယာ။ ။
ဒါမျိုးတပန်၊ မဖြစ်ရန်၊
ကျွန်းမှန် ကျွန်အား ညွှန်ပြပါ။

၂။ ။မဇ္ဈေ သရသ္မိံ တိဋ္ဌဘံ၊
 ဩဃေ ဇာတေ မဟန္တယေ။
 ဇရာမစ္စုပရေတာနံ၊
 ဒီပံ ပ မြုခိ ကပ္ပတေ။
 ရေလျဉ် ကြောက်ဖွယ်၊ သမုဒ္ဒိယံ၊
 ရေသယံကျော၌ မျောကြသည်။
 အို၊ သေ လွှမ်းမိုး၊ လူသုံးမျိုး၊
 ခိုကိုးဘို့ရာ ဟောပြမည်။

၃။ ။အင်္ဂိဉ္ဇနံ အနာဒါနံ၊
 ဧတံ ဒီပံ အနာပရံ။
 နိဗ္ဗာ နံ ဣတိ နံ မြုခိ၊
 ဇရာမစ္စုပရိက္ခယံ။ ။
 ကြောင့်ကြ ကင်းစင်၊ စွန့်လွှတ်လျှင်၊
 ထိုပင် ခိုရာ ဖြစ်တော့သည်။
 မအို၊ မနာ၊ မသေရာ၊
 ထိုဟာ နိဗ္ဗာန် ဟု ဆိုသည်။

၄။ ။ဧတ ခညာယ ယေ သတာ၊
 ဒိဋ္ဌ ဓမ္မာဘိနိဇ္ဈိတာ။
 န တေ မာရဝဿ နာ၊
 န တေ မာရဿ ပဒ္ဒဂူ။ ။
 နိဗ္ဗာန်သိစေ့၊ တရားတွေ၊
 မှတ်လေ့ရှိသူ ငြိမ်းအေးသည်။
 ငါးမာရ် အကြိုက်၊ ထို မလိုက်၊
 နောက်လိုက် စေခံ မဟုတ်ပြီ။
 (၁၃၁၈-၃၊ ဝါဆို လကွယ်နေ့ ဟောသည်။)

၃၂

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

သုတ္တနိပါတ် ပါရာယဏဝဂ်

၁၁ - ဇေတုက ဣသုတ်။

၁။ ။ သုတ္တာ န ဟံ ဝီရမကာ မကာမိံ၊
 ဩသာတိဂံ ပုဠမကာ မမာဂမံ။
 သန္တိ ပဒံ မြူဟိ သဟ ဇနေတ္ထ၊
 ယထာတစ္ဆံ ဘဂဝါ မြူဟိ မေတံ။ ။

လိုချင်ဘွယ်များ၊ အရှင်အား၊
 လိုလားမရှိ ကြားရပါ။
 ရေလျှင်ကျော်သွား၊ အရှင်အား၊
 လျှောက်ထားဘို့ရာ လာခဲ့ပါ။
 ငြိမ်းအေးတရား၊ ကျွန်ုပ်အား၊
 ဟောကြားမှန်စွာ ညွှန်ပြပါ။

၂။ ။ ဘဂဝါဟိ ကာမေ အဘိဘုယျ ဣရိယတိ၊
 အာဒိစ္စောဝ ပံထဝိံ တေဇိ တေဇဿ။
 ပရိတ္တ ပညဿ မေ ဘူရိပည၊
 အာစိက္ခ ဓမ္မံ ယ မဟံ ဝိဇညံ၊
 ဇာတိ ဇရာယ ဣမ ဝိပ္ပဟာနံ။ ။

နေရောင်မြေပြင်၊ ဣမ်းသည့်သွင်၊
 အရှင် ဣမ်းမိုး ကာမမှာ။

၁၁-တေကဏ္ဍိသုတ်

၃၃

ပညာကြီးမား၊ ရှင်ဘုရား၊
 ကျွန်ကား ပညာ နည်းလှပါ။
 ဖြစ်အို ပယ်ရှား၊ ဖြတ်တရား၊
 ကျွန်အား သိအောင် ဟောပြော။

၃။ ကာမေသု ဝိနယ ဘေဓံ၊
 ဓနက္ခမ္ဘံ ဘဒ္ဒ၊ ခေမတော။
 ဥဂ္ဂဟိတံ နိရတ္တံ ဝါ၊
 မာ ဘေ ဝိဇိတ္ထ ကိဉ္ဇနံ။ ။

ထွက်မြောက်သမှု၊ ဘေးဒဲ့ဟု၊
 ကြည့်ရှုထင်မြင်စေ၊
 ကာမဂုဏ်ဝယ်၊ မက်မောထွယ်၊
 ဖျောက်ပယ် ပစ်ပါလေ။
 စွဲလမ်းပယ်ချ၊ စိတ်ကြောင့်ကြ၊
 လုံးဝ ကင်းပါစေ။

၄။ ။ယံ ပုဗ္ဗေ တံ ဝိသောသေဟိ၊
 ပစ္ဆာ ဘေ မာဟု ကိဉ္ဇနံ။
 ဗုဒ္ဓေ ဝေ နော ဂဟေဿသိ၊
 ဥပသန္တော စရိဿသိ။ ။

ရှေးကိသေသာ၊ ခြောက်စေပါ၊
 နောက်မှာ ကြောင့်ကြရှင်းရမည်
 အလယ်လဲ သင်၊ မစွဲလျှင်၊
 အစဉ် ငြိမ်းအေး ပါလိမ့်မည်။

၅။ ။သဗ္ဗသော နာမရူပသ္မိံ၊
 ဝိတ ဂေဓဿ မြာဟ္မဏ။
 အာသ ဝါဿ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 ယေဟိ မစ္စုဝာံ ဝဇေ။

နာမ်ရုပ်ပေါ်ဝယ်၊ မက်မောတွယ်၊
 တကယ်အလျင်း ကင်းသူမှာ။
 သေကြောင်းမှန်လှ၊ အာသဝ၊
 မချ မရှိတော့သည်သာ။

(၁၃၁၈-ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၈-ရက်နေ့ ဟောသည်။)
 အထူး ကောင်း၍ အသံဖမ်းထားသည်။



သုတ္တနိပါတ် ပါရာယကဝဂ်

၁၂-ဘဒြာဝုဓသုတ်။

၁ ။ဩကဉ္စဟံ တဏှန္တိ ဒံ အနေဇံ၊
 နန္ဒိဉ္စဟံ ဩဃတိဏ္ဏံ ဝိမုတ္တံ။
 ကပ္ပဉ္စဟံ အဘိယာစေ သုမေဓံ၊
 သုတွာန နာဂဿ အပ နမိဿန္တိ ဣတော။ ။

နေအိမ်စွန့်လတ်၊ တဏှာဖြတ်၊
 ရှင်မြတ် လွှပ်ရှား ကင်းပေသည်။
 ပျော်မွေ့ပယ်ရှား၊ ရေလျှဉ်များ၊
 ကျော်သွား လွတ်မြောက် ပါပေသည်။

ကြံထွေးပယ်ရှား၊ ဥာဏ်ရှင်အား၊
ညွတ်တွားဘောင်းဘန် လျှောက်ပါသည်။
အရှင် ဖိန့်ဟ၊ နာ ပြီးမှ၊
ဒီက ဖဲခွါ ကြပါမည်။

၂။ ။နာနာ ဇနာ ဇနပဒေဟိ သင်္ဂတာ၊
တဝီရ ဝါကျံ အဘိကင်္ခဿနာ။
တေသံ တုဝံ သာဓု ဝိဿာကရောဟိ၊
တထာဟိ တေ ဝိဒိတော ဧသ ဓမ္မော၊
နယံအယုံယုံ၊ လူမျိုးစုံ၊
စုပ္ပူ ရောက်ရှိ နေပါသည်။
အရှင် စကား၊ မြတ် တရား၊
စောင့်စား တောင့်တ နေပါသည်။
ထိုသူတို့အား၊ ရှင် ဘုရား၊
ထင်ရှား ဟော စေလိုပါသည်။
အကြောင်းမူကား၊ ယင်း တရား၊
ရှင်အား ထိပြီးမှ ပါတည်း။

၃။ ။အာဒါနတဏှံ ဝိနယေထ သဗ္ဗ၊
ဥဒ္ဓံ အဓော တိရိယဉ္ဇိာပိ မဇ္ဈေ၊
ယံ ယဉ္ဇိ လောကသ္မိ ဗုပါဒိယန္တိ၊
တေဇနဝ မေရော အန္တေတိ ဇန္တိ။
ဇကု အောက် လယ်မှာ၊ စွဲလမ်းဆာ၊
တဏှာ အားလုံး ပယ်ဖျောက်လေ။

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

စွဲလမ်း ရာရာ၊ လောကမှာ၊
ခန္ဓာသေမင်း လိုက်မြဲပေ။

ဌာ။ ။တသ္မာ ပဇာနိံ န ဥပါဒိယေထ၊
ဘိက္ခုသကော ကိဉ္ဇနံ သဗ္ဗလောကေ။
အာဒါနသတ္တေ ဣတိ ဟေက္ခမာနော၊
ပဇံ ဣမံ မစ္စု ဓေယျေ ဝိသတ္တံ။ ။

ထိုကြောင့် စွဲတွယ်၊ ခန္ဓာဝယ်၊
ငြိတွယ်နေတဲ့ သူတွေဟာ။
သေမင်း နယ်ပယ်၊ ငြိ နေတယ်၊
တကယ် ထင်အောင် ရှုလိုက်ပါ။
သို့ ရှုပြီးလျှင်၊ ယောဂီရှင်၊
အစဉ် မှတ်လျက် သိနေပါ။
လုံးစုံ လောက၊ ဘာစိုမျှ၊
တောင့်တ စွဲလမ်း မရှိရာ။

(၁၃၁၈-ခု၊ ဝါခေါင် လပြည့်နေ့ ဟောသည်။)

၁၃-ဥဒယသုတ်

၃၇

သုတ္တနိပါတ် ပါရာ နိကာယ

၁၃-ဥဒယသုတ်။

၁။ ။ ဟောသော ဝိရဇမာသိနံ၊
 ကတကိစ္စံ အနာသဝံ။
 ပါရဂုံ သဗ္ဗ ဓမ္မာနံ၊
 အတ္ထိ ပဉ္ဇေန အာဂမံ။
 အညာ ဝိမောက္ခံ ပ မြူဟိ၊
 အဝိဇ္ဇာယ ပဘေ ဒနံ။ ။

သုံးလူ့ရှင်ပင်၊ မြူကင်းစင်၊
 ဈာန်ဝင် နေလေ့ ရှိပေစွာ။
 အာသဝေါ ကုန်ဆုံး၊ ကိစ္စတုံး၊
 အားလုံး ပါရဂူ မြောက်ပေစွာ။
 ပါရဂူမြောက်၊ ရှင် ထံမှောက်၊
 မေးလျှောက် လျှို လာခဲ့ပါ။
 အဝိဇ္ဇာပယ်ဖျောက်၊ သိဉာဏ်ပေါက်၊
 လွတ်မြောက် တရား ဟောပြောပါ။

၂။ ။ ပဟာ နံ ကာမတ္ထန္တာနံ၊ ဒေါမနဿာ န စူဠာယံ။
 ထိ နဿ စ ပနဒနံ၊ ကုက္ကုစ္စာ နံ နိဝါရဏံ။ ။

နှလုံးမသာ၊ လျှိုချင်တာ၊
 ပယ်ခွါ စွန့်ပေသည်။
 ဖျင်းရိထိန၊ ကုက္ကုစ္စ၊
 နောင်တလဲ ပယ်သည်။

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

၃။ ။ဥပေက္ခာ သတိ သံသုဒ္ဓိ၊
 ဓမ္မတက္က ပုရေဇဝံ။
 အညာ ဝိမောက္ခံ ပ မြူမိ၊
 အဝိဇ္ဇာယ ပတေ ဒနံ။ ။

လစ်လျူ ရှုကာ၊ သတိမှာ၊
 ကောင်းစွာ သန့်ရှင်းသည်။
 တရားကြံချက်၊ ရှေ့ဆောင်လျက်၊
 ချီတက် နိဗ္ဗာန်သို့။
 အဝိဇ္ဇာပယ်ဖျောက်၊ သိဉာဏ်ပေါက်
 လွတ်မြောက်တရား မည်ပေသည်။

၄။ ။ကိသု သံယော ဇနော လောကော၊
 ကိသု တဿ ဝိစာရဏံ။
 ကိဿဿ ဝိပ္ပဟာနေန၊
 နိဗ္ဗာနံ ဣတိ ဝုစ္စတိ။ ။

ဘယ်ကြိုး နှောင်ထား၊ လူပေါင်းအား၊
 စဉ်းစားတာက အဘယ်နည်း။
 ထာကိုပယ်ကာ၊ နိဗ္ဗာန်၊
 မျချ ခေါ်ဆိုအပ်သနည်း။

၅။ ။နန္ဒိသံယောဇနော လောကော၊
 ဝိတက္ကဿ ဝိစာရဏာ။
 တဏှာယ ဝိပ္ပဟာနေန၊
 နိဗ္ဗာနံ ဣတိ ဝုစ္စတိ။ ။

နှစ်သက် နှောင်ထား၊ လူပေါင်းအား၊
 စဉ်းစားတာက ဝိတက်တည်း။

၁၃-ဥဒယသုတ်

တဏှာ ပယံက၊ နိဗ္ဗာဏ၊
ဓမ္မေဝေ ဆိ အဝိသတည်း။

၆ ကထံ သတဿ စရတော၊
ဝိညာဏံ ဥပရုဇ္ဈတိ။
ဘဂဝန္တံ ပုဋ္ဌ၊ မာဂမာ၊
တံ သုဏောမ ဝစောတဝ။

ဘယံသို့ အမှတ်ရ၊ ကျင့်သုံးကာ၊
လုံးဝ ဝိညာဏ် ချုပ်သနည်း။
ထိုကြောင်း ခိန့်ကြား၊ နှင့် စကား၊
မှတ်သား နာလိုပါသတည်း။

၇ ဒဇ္ဇတ္တဉ္စ ဗဟိဒ္ဓိစ၊
ဝေဒနံ နာဘိ နန္ဒတော။
ဝေ သတဿ ဧရတော၊
ဝိညာဏံ ဥပရုဇ္ဈတိ။ ။

တွင်းပြင် ၂ ဘက်၊ ခံစားချက်၊
နှစ်သက်ကင်းအောင် မှတ်ရမည်။
သို့ အမှတ်ရ၊ ကျင့်သုံးကာ၊
လုံးဝ ဝိညာဏ် ချုပ်တော့သည်။

(၁၃၁၈-ခု၊ ဝါခေါင်လဆုတ် ၈-ရက်နေ့ ဟောသည်။)

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

သုတ္တနိပါတ် ပါရာယန ဝဂ်

၁၄- ပေါသလ သုတ်။

- ၁။ ။ယော အတိတံ အာဒိသတိ၊
 အနေဇော ဆိန္နသံသယော။
 ပါရဂုံ သဗ္ဗ ဓမ္မာနံ၊
 အတ္ထိ ပဉ္ဇေန အာဂမံ။ ။
- အတိတ် ဟောကြား၊ မလျှော်ရှား၊
 ယုံမှား ကင်းပြတ် ပါပေသည်။
 ပါရဂူ မြောက်၊ ရှင့် ထံမှောက်၊
 မေးလျှောက်လို၍ လာပါသည်။
- ၂။ ။ဝိဘူတ ရူပသညိဿ၊
 သဗ္ဗကာယ ပဟာယိနော။
 အဇ္ဈတ္တဉ္စ ဗဟိဒ္ဓါစ၊
 နတ္ထိ ကိဉ္စိတိ ပဿတော။
 ဥာဏံ သက္က နုပုစ္ဆာမိ၊
 ကထံ နေယျော တထာဝရဓော။
- ရုပ်မှတ် ကင်းပ၊ ရုပ် ဘဝ၊
 ကာယ လုံးစုံ ပယ်ပြီးလျှင်။
 မရှိ နည်းငယ်၊ ရှုသူဝယ်။
 တက်ဖွယ် ဥာဏ်ကား အဘယ်နည်း။
 ထိုသို့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဘယ်ဥာဏ်ကို၊
 ဘယ်လို ပွားစေအပ်သနည်း။

၃။ ။ဝိညာဏ ဌိတိယော သဗ္ဗာ၊
 အဘိဇာနံ တထာဂတော။
 တိဋ္ဌန္တ မေ နံ ဇာနတိ၊
 ဓိမုတ္တံ တပ္ပရာယဏံ။ ။

ဝိညာဏ် တည် နန်း၊ မကြွင်းကျန်၊
 အမှန် ဗုဒ္ဓ သိပါသည်။
 တည်နေစဉ်လဲ။ ဗိတ်ညွတ် စွဲ။
 လျောင်း လဲ ဖြိရာ သိပါသည်။

၄။ ။အာကိဉ္ဇညာ သမ္ဘဝံ ဥတွာ၊ နန္ဒိ သံယောဇနံ ဣတိ။
 ဧဝ မေတံ အဘိညာယ၊ တတော တတ္ထ ဝိပဿတိ။
 ဧတံ ဥဇဏံ တထံ တဿ၊
 မြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။ ။

နန္ဒိယှဉ်ကာ၊ ကိဉ္ဇည၊
 ဘဝ ဖြစ်စေသည်။
 သို့ သိပြီးလတ်၊ ထိုချာန်မြတ်၊
 ဝိပဿ ရှုရသည်။
 ကျင့်သုံးပြီးလတ်၊ သူမြတ်သန္တာ ထို ဝိညာဏ်
 အမှန် ဖြစ်တော့သည်။

(၁၃၁၈-ခု၊ တော်သလင်း လပြည့်နေ့ ဟောသည်။)

၄၂

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

သုတ္တနိပါတ် ပါရာယဏဝဂ်
၁၅-မောဃရာဇသုတ်။

၁။ ။ ဤဟံ သက္ကံ အပုစ္ဆိသံ၊
နမေ ဗျာကာသိ စက္ခုမာ။
ယာဝတတိယဉ္စ ဒေဝီသိ၊
ဗျာကရောတိတိ မေ သုတံ။ ။

သာကီန္ဒယံအာစာမေလျှောက်ထား၊
ကျွန်ကား ၂-ကြိမ် ရှိခဲ့ပါ။
မျက်စိငါးပါး၊ မြတ်ဘုရား၊
ကျွန်အား မဖြေရသေးပါ။
သုံးကြိမ်မြောက်က၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၊
မိန့်ဟစပြု ကြားဘူးပါ။

မျက်စိ ငါးပါးသရုပ်။

(၁) မံသစက္ခု....

နေ့ရော ညဉ့်ပါ တယူဇနာ ပတ်လယ် အတွင်း၌
ထင်လင်းစွာမြင်နိုင်သော ပကတိမျက်စိနှင့်လဲ ပြည့်
စုံတော် မူပေသော မြတ်စွာဘုရား။

(၂) ဒိဗ္ဗစက္ခု....

စကြာဝဠာ အနန္တ၌ သတ္တဝါများ စုတေပုံဘဝ
သစ် ဖြစ်ပုံ အဆုံးစုံ မြင်နိုင်သော ဒိဗ္ဗ မျက်စိနှင့်လဲ
ပြည့်စုံတော် မူပေသော မြတ်စွာဘုရား။

(၃) ပညာစက္ခု....

ဧသဗလ ဥာဏ်တော်ဆယ်ပါး အစရှိသော ပညာ
မျက်စိနှင့်လဲ ပြည့်စုံတော် မူပေသော မြတ်စွာ
ဘုရား။

(၄) ဗုဒ္ဓစက္ခု....

သဒ္ဓါဝါတို့၏ စိတ်နေ စိတ်ထားနှင့် ကိန်းနေသည့်
ကိလေသာကို သိသော အာသယာ နှုသယဥာဏ်၊
ဣန္ဒြေ အနု အရင့်ကို သိသော ဣန္ဒြိယ ပရော
ပရိယတ္တိဥာဏ် ဟူသော ဗုဒ္ဓ မျက်စိနှင့်လဲ ပြည့်စုံ
တော် မူပေသော မြတ်စွာဘုရား။

(၅) သမန္တစက္ခု....

ဆင် ခြင် တော် မူ လျှင် အလုံးစုံကို သိ နှင် သည့်
သဗ္ဗညုတဥာဏ်တည်းဟူသော သမန္တမျက်စိနှင့်
လဲ ပြည့်စုံတော် မူပေသော မြတ်စွာဘုရား။

၂။ ။အယံ လောကော ပရောလောကော၊
ဗြဟ္မလောကော သဒ္ဓေဝကော။
ဒိဋ္ဌိတေ နာဘိ ဇာနာတိ၊ ဂေါတမဿ ယသဿိနော။
တပါးလောက၊ ဤလောက၊
ဒေဝ ဗြဟ္မာ လောကပါ။
အရှင် သန္တာန်၊ ရှိသည့် ဥာဏ်၊
အမှန် မထိနိုင်ကြပါ။

၃။ ။ဧဝံ အဘိက္ကန္တံ အယံ ဝိပဿနံ၊
 အတ္တိပဋ္ဌေန အာဂမ္မံ။
 ကထိလောကံ အဝေက္ခန္တံ၊ မစ္စုရာဇာ နပဿတိ။ ။
 မြတ်လှ သို့စင်၊ ဥာဏ်တော်ရှင်၊
 မေးချင်သောကြောင့် လာခဲ့ပေ။
 သေမင်းပုံလို၊ လောကကို၊
 ဘယ်လို ရှုအပ်ပါသနည်း။

၄။ ။သုညတော လောကံ အဝေက္ခဿ၊
 မောဃ ရာဇ သဒါ သတော။
 အတ္တာ န ဗိဇ္ဇိ ဦဟစ္စ၊
 ဧဝံ မစ္စု တရော သိယာ။
 ဧဝံ လောကံ အဝေက္ခန္တံ၊
 မစ္စုရာ ဇာ န ပဿတိ။ ။
 အမြဲမှတ်ပြု၊ ဆိပ်သည်ဟု၊
 ကြည့်ရှု လောကမှာ။
 ငါ့ကောင် ထင်ထား၊ အယူမှာ၊
 ပယ်ရှား နှုတ်ပစ်ပါ။
 သို့ ရှုမြင်ကာ၊ သေဘေးမှ၊
 မုချ လွတ်မြောက်ပါ။
 လောက ခပင်း၊ သို့ ရှုလျှင်း၊
 သေမင်း မမြင်နိုင်တော့ပါ။

(၁၃၁၈-ခု၊ တော်သလင်း လဆုတ် ၈-၁၅-ရက်နေ့ ဟောသည်။)



၁၆-ဝိဂိယသုတ်

၄၅

သုတ္တနိပါတ် ပါရိယာယကောသလ

၁၆-ဝိဂိယသုတ်။

၁။ ။ ဇိဏ္ဏောဟမသ္မိ အဗလော ဝိတဝဏ္ဏော၊
 နေတ္တာ န သုဒ္ဓါ သဝနံ န ဖါသု။
 မာဟံ နဿံ မော မုဟော အန္တရာဝ၊
 အာစိက္ခ ဓမ္မံ ယမဟံ ဝိဇညံ၊
 ဇာတိဇရာယ ဣဓ ဝိပ္ပဟာနံ။ ။

အရွယ် အိုမင်း၊ ရုပ်အဆင်း၊
 ယိုယွင်းအားခွဲ နေပါပြီ၊
 မျက်စိလဲမှုံ၊ နားလဲထုံ၊
 အကုန် ချိုသွင်း နေပါပြီ။
 ကြားထဲတွင်သာ၊ တွေဝေကာ၊
 သေမှာ စိုးရွံ့လှပါသည်။
 ဖြစ်အို ပယ်ရှား၊ ဖြတ်တရား၊
 ညွှန်ကြား ဟောစေ လိုပါသည်။

၂။ ။ မိသွာန ရူပေသု ဝိဟညမာဓန၊
 ဓုပ္ပန္တိ ရူပေသု ဇနာ ပ မတ္တာ၊
 တသ္မာ တုခံ ဝိဂိယ အပ္ပမတ္တော၊
 ဇာတိသု ရူပံ အပု နန္တဝါယ။ ။

ရှုပ်ရှည်သည့်ထွက်၊ အနှိပ်စက်၊
 ခံထွက် နေကြ ရချေသည်။

၄၆

ဓမ္မဒေသနာ ဆောင်ပုဒ်များ

မေ့လျော့နေလျှင်၊ ရုပ်ကြောင့်ပင်၊
 လူရှင် ဖောက်ပြန် ကြရသည်။
 ထို့ကြောင့်တဖန်၊ မဖြစ်ရန်၊
 ရှုပုံ မှတ်ပြု ပယ်ရမည်။

၃။ ။ဒိသာ စ တသော၊ ဝိဒိသာ စတသော၊
 ဥဒ္ဓိ အဓော ဒသ ဒိသာ ဣမာ ယော။
 န တုယံ အဒိဋ္ဌိ အဿုတံ အမုတံ၊
 အထော အဝိညာတံ ကိဉ္ဇန မတ္ထိ လောကေ။
 အာစိက္ခ ဓမ္မံ ယမဟံ ဝိဇေညံ။
 ဇာတိ ဇရာယ ဣဓ ဝိပ္ပဟာနံ။ ။

ရုပ် ဆယ်မျက်နှာ၊ မသိတာ၊
 ရှင့်မှာ လုံးဝ ကင်းပေသည်။
 ဖြစ်ဆို ပယ်ရှား၊ မြတ်တရား၊
 ညွှန်ကြား ဟောစေ လိုပါသည်။

၄။ ။တဏှာ ဝိပဿန္တ မနုဇေ ပေက္ခမာ နော၊
 သန္တာ ပဇာ တေ ဇရသာ ပရေတေ။
 တသ္မာ တုပံ ဝိဂိယ အပ္ပမတ္တော၊
 ဇဟဿု တဏှံ အပုနန္တဝါယ။ ။

တဏှာ ခြောက်ထွေ၊ နှိပ်စက်နေ၊
 လူတွေဖြစ်ပုံ ကြည့်ရမည်။

၁၆-ဝိဂိယသုတ်

၄၇

အို ဘေး နှိပ်စက်၊ ပူလောင်လျက်၊
သက်သက် ဆင်းရဲ နေကြသည်။
ထိုကြောင့် တဖန်၊ မဖြစ်ရန်၊
တဏှာ မှတ်ပြု ပယ်ရမည်။

ဝိဂိယသုတ် ပြီး၏။

ပါရာယဏဝဂ် နိဂုံး။

၁။ ။ကေ မေကဿ ပဉ္စဿ၊
 ယထာ မုဒ္ဒေန ဒေသိတံ။
 တထာ ယော ဝဋ္ဋိပစ္ဆေယျ၊
 ဂစ္ဆေ ပါရံ အပါရတော။ ။

၂။ ။အပါရာ ပါရံ ဂစ္ဆေယျ၊
 ဘာဝေန္တော မဂ္ဂ မုတ္တမံ။
 မဂ္ဂေါ သော ပါရံ ဂုမနာယ၊
 တသ္မာ ပါရာယဏံ ဣတိ။ ။

သုတ် ဆယ့်ခြောက်ပါး၊ မေးခွန်းများ၊
 တပါးပါးမှာပင်။

ဘုရား ဟောပြော နည်းအရ၊
 ကျနစွာ ကျင့်လျှင်။

ပွားလျက် မဂ်လမ်း၊ ဟိုဘက်ကမ်း၊
 တက်လှမ်း နိဗ္ဗာန်ဝင်။

ပါရာယဏ၊ မည် နာမ၊
 ခေင်္ဂီရ ထို့ကြောင့်ပင်။

မပါရာယဏဝဂ် တရားတော် စေတနီဗုဒ္ဓိ
 အလုံးစုံ ပြီး၏။

၁၃၁၈-ခုနှစ်၊ (၇) နှစ်မြောက် ဩဂုတ်လ
ပူဇော်ပွဲတွင်

ဤစာအုပ် လှူဒါန်းကြသူများ။

ဦးချက် ဒေင်္ဂါစော နှင့် သိန်းများ အုပ်ရေ ၅၀၀။

ဒေင်္ဂါသန်းမေ နှင့် သားသိန်းများ အုပ်ရေ ၅၀၀။

ဒေင်္ဂါကု မွာ ရီ (သာသနာရိပ်သာ ယောဂီ ဟောင်း)

အုပ်ရေ ၅၀။

သာသနာရိပ်သာ ယောဂီများ

အုပ်ရေ ၆၀။

ဒေင်္ဂါစု ဒေင်္ဂါလှ ယောဂီ

အုပ်ရေ ၂၅။

၂၆

၀